МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601,
тел. 256-03-33, www.mvs.gov.ua

Державна регуляторна служба України

29.12.2017 № 183/057/31-2018

На № _____ від _____

Про погодження проекту Закону України

Міністерством внутрішніх справ України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» надсилає на розгляд та погодження проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України (щодо імплементації законодавства та визначення переліку адміністративних послуг, що надаються територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України)».

Просимо в установленому порядку погодити зазначений проект акта в термін до 12 лютого 2018 року.

Додатки:
1. Копія проекту акта на 9 арк. в 1 прим.
2. Пояснювальна записка до проекту акта на 3 арк. в 1 прим.
3. Порівняльна таблиця до проекту акта на 18 арк. в 1 прим.
4. Аналізи регуляторного впливу на 210 арк. в 1 прим.
5. Копія оприлюдненого повідомлення про оприлюднення проекту акта на 2 арк. в 1 прим.

Державний секретар **О. В. Тахтай**

Любчик 374 10 65

Державна регуляторна служба України
№ 287/0/19-18 від 09.01.2018

0.31

ПРОЕКТ

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення змін до деяких законів України (щодо імплементації законодавства та визначення переліку адміністративних послуг, що надаються територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України)»

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

І. Унести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про дорожній рух» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338 із наступними змінами):

1) у статті 4:

абзац тринадцятий після слів «зняття з обліку транспортних засобів,» доповнити словами «закріплення за ними номерних знаків,»;

абзац п'ятнадцятий викласти в такій редакції:

«визначення порядків підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів та трактористів-машиністів;»;

після абзацу сімнадцятого доповнити новими абзацами такого змісту:

«визначення порядків оформлення, видачі, визнання недійсними, повернення та обміну посвідчень водія та посвідчень тракториста-машиніста;

визначення порядку нанесення спеціальних індивідуальних номерів та здійснення дублювання первинних ідентифікаційних номерів складових частин, вузлів та агрегатів транспортних засобів, тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожньо-будівельних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів.».

У зв'язку з цим абзац вісімнадцятий вважати абзацом двадцятим;

2) статтю 15 викласти в такій редакції:

«Стаття 15. Основні положення щодо допуску до керування транспортними засобами

Кожний громадянин, який досяг визначеного цим Законом віку, не має медичних протипоказань та пройшов повний курс навчання за відповідними програмами, може в установленому порядку отримати право на керування транспортними засобами відповідної категорії.

В Україні встановлюються наступні категорії транспортних засобів, на

керування якими надається спеціальне право:

АМ – мопеди, тобто двоколісні або триколісні транспортні засоби, максимальна конструктивна швидкість котрих не перевищує 50 кілометрів на годину і робочий об'єм двигуна не перевищує 50 куб. сантиметрів або потужність яких не перевищує 4 кВт у разі використання електродвигуна. До цієї категорії належать легкі квадроцикли, тобто чотириколісні транспортні засоби, маса без навантаження яких не перевищує 350 кілограмів без урахування маси акумуляторних батарей у разі використання електродвигуна, а також максимальна конструктивна швидкість котрих не перевищує 45 кілометрів на годину в разі застосування двигуна внутрішнього згорання з електричним запалюванням, або максимальна вихідна потужність котрих складає не більше 4 кВт у разі застосування двигуна внутрішнього згорання іншого типу, чи максимальна номінальна потужність не більше 4 кВт у разі використання електродвигуна;

А1 – мотоцикли, тобто двоколісні транспортні засоби з боковим причепом або без нього, максимальна конструктивна швидкість котрих перевищує 50 кілометрів на годину і/або робочий об'єм двигуна перевищує 50 куб. сантиметрів, але не перевищує 125 куб. сантиметрів, потужність яких перевищує 4 кВт, але не перевищує 11 кВт, а співвідношення потужність/вага не більше 0,1 кВт/кг. До цієї категорії належать трицикли, тобто транспортні засоби із трьома симетрично розташованими колесами, максимальна конструктивна швидкість котрих перевищує 50 кілометрів на годину і/або робочий об'єм двигуна перевищує 50 куб. сантиметрів, потужність яких не перевищує 15 кВт;

А2 – мотоцикли, тобто двоколісні транспортні засоби з боковим причепом або без нього, максимальна конструктивна швидкість котрих перевищує 50 кілометрів на годину і/або робочий об'єм двигуна перевищує 50 куб. сантиметрів, потужність яких перевищує 11 кВт, але не перевищує 35 кВт, зі співвідношенням потужність/вага не більше 0,2 кВт/кг, які не можуть бути переобладнанні із транспортних засобів, потужність яких більш ніж удвічі перевищує їхню власну;

А – мотоцикли, тобто двоколісні транспортні засоби з боковим причепом або без нього, максимальна конструктивна швидкість котрих перевищує 50 кілометрів на годину і/або робочий об'єм двигуна перевищує 50 куб. сантиметрів і потужність яких перевищує 35 кВт, а також трицикли, тобто транспортні засоби із трьома симетрично розташованими колесами, потужність яких перевищує 15 кВт;

В1 – квадроцикли, тобто чотириколісні транспортні засоби, максимальна конструктивна швидкість котрих 45 кілометрів на годину, а робочий об'єм двигуна перевищує 50 куб. сантиметрів у разі застосування двигуна внутрішнього згоряння з електричним запалюванням, або максимальна потужність більш як 4 кВт у разі застосування електричного двигуна. Маса транспортних засобів цієї категорії без навантаження не перевищує 400 кілограмів (550 кілограмів для транспортних засобів, призначених для перевезення вантажів) без урахування маси акумуляторних батарей у разі використання електродвигуна потужністю, яка не перевищує 15 кВт;

B – автомобілі, тобто транспортні засоби, дозволена максимальна маса яких не перевищує 3500 кілограмів з кількістю місць для сидіння не більше восьми, крім сидіння водія. Без шкоди положенням правил щодо сертифікатів відповідності транспортних засобів, про які йдеться, транспортні засоби цієї категорії можуть бути поєднані з причепом, дозволена максимальна маса якого не перевищує 750 кілограмів за умови, що дозволена максимальна маса такого составу транспортних засобів не перевищуватиме 4250 кілограмів;

BE – состави транспортних засобів, що складаються з тягача категорії B та причепу або напівпричепу, дозволена максимальна маса якого не перевищує 3500 кілограмів;

C1 – автомобілі, тобто транспортні засоби (крім транспортних засобів, віднесених до категорій D1 або D), дозволена максимальна маса яких перевищує 3500 кілограмів, але не перевищує 7500 кілограмів, і які спроектовані й сконструйовані для перевезення пасажирів, у яких кількість місць для сидіння не більше восьми, крім сидіння водія. Транспортні засоби цієї категорії можуть бути поєднані з причепом, дозволена максимальна маса якого не перевищує 750 кілограмів;

C1E – состави транспортних засобів, які без шкоди положенням правил щодо сертифікатів відповідності транспортних засобів складаються з тягача категорії C1 і причепу або напівпричепу, дозволена максимальна маса якого перевищує 750 кілограмів, за умови, що дозволена максимальна маса такого составу не перевищує 12000 кілограмів, а також состави транспортних засобів, які без шкоди положенням правил щодо сертифікатів відповідності транспортних засобів складаються з тягача категорії B і причепу або напівпричепу, дозволена максимальна маса якого перевищує 3500 кілограмів, за умови, що дозволена максимальна маса такого составу транспортних засобів не перевищуватиме 12000 кілограмів;

C – автомобілі, тобто транспортні засоби (крім транспортних засобів, віднесених до категорій D1 або D), дозволена максимальна маса яких перевищує 3500 кілограмів, і які спроектовані й сконструйовані для перевезення пасажирів, у яких кількість місць для сидіння не більше восьми, крім сидіння водія. Транспортні засоби цієї категорії можуть бути поєднані з причепом, дозволена максимальна маса якого не перевищує 750 кілограмів;

CE – состави транспортних засобів, які без шкоди положенням правил щодо сертифікатів відповідності транспортних засобів складаються з тягача категорії C та причепу або напівпричепу, дозволена максимальна маса якого перевищує 750 кілограмів;

D1 – автомобілі, тобто транспортні засоби, спроектовані і сконструйовані для перевезення пасажирів, у яких кількість місць для сидіння, крім сидіння водія, не перевищує шістнадцяти, з максимальною довжиною не більше 8 метрів. Транспортні засоби цієї категорії можуть бути поєднані із причепом, дозволена максимальна маса якого не перевищує 750 кілограмів;

D1E – состави транспортних засобів, які без шкоди положенням правил щодо сертифікатів відповідності транспортних засобів складаються з тягача категорії D1 і причепу, дозволена максимальна маса якого перевищує 750 кілограмів;

D – транспортні засоби, спроектовані і сконструйовані для перевезення пасажирів, у яких кількість місць для сидіння, крім сидіння водія, перевищує вісім. Транспортні засоби цієї категорії можуть бути поєднані із причепом, дозволена максимальна маса якого не перевищує 750 кілограмів;

DE – состави транспортних засобів, які без шкоди положенням правил щодо сертифікатів відповідності транспортних засобів складаються з тягача категорії D і причепу, дозволена максимальна маса якого перевищує 750 кілограмів;

Tm – трамвай та Tb – тролейбус.

Категорії транспортних засобів від нижчої до вищої йдуть у такому порядку: AM, A1, A2, A, B1, B, BE, C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D, DE. Категорії Tm, Tb не співставляються з іншими категоріями транспортних засобів.

Перелік медичних протипоказань (захворювань і вад), за наявності яких особа не може бути допущена до керування відповідними транспортними засобами, визначається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади, що формує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Особа, яка бажає отримати право на керування транспортними засобами відповідної категорії, зобов'язана пройти медичний огляд, підготовку або перепідготовку відповідно до типової навчальної програми, успішно скласти теоретичний і практичний іспити.

Підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів здійснюються в акредитованих закладах незалежно від форми власності та підпорядкування, які за результатами акредитації внесені до Єдиного державного реєстру, держателем якого є Міністерство внутрішніх справ України. Заклади, що мають відповідну ліцензію на провадження освітньої діяльності, видану центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері освіти і науки, акредитуються за декларативним принципом.

Підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації водіїв здійснюються атестованими спеціалістами, які відповідають визначеним кваліфікаційним вимогам.

Перелік вимог до закладів, кваліфікаційні вимоги до спеціалістів, які здійснюють таку підготовку, визначаються спільним актом Міністерства внутрішніх справ України, центральних органів виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у сферах освіти і науки, транспорту, охорони здоров'я та охорони праці.

Міністерство внутрішніх справ України (через свої територіальні органи) здійснює облік закладів та атестованих спеціалістів, які здійснюють підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів, та здійснює державний контроль за додержанням ними вимог законодавства у цій сфері. Основною формою державного контролю у сфері безпеки дорожнього руху за діяльністю закладів незалежно від форми власності і підпорядкування є державна акредитація закладу та атестація його спеціалістів, яка проводиться не рідше одного разу на п'ять років у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Інформація про акредитовані заклади, атестованих спеціалістів, які

здійснюють підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів, зміни відомостей про такі заклади чи склад їх спеціалістів вноситься до Єдиного державного реєстру, держателем якого є Міністерство внутрішніх справ України.

Теоретичний і практичний іспити для отримання права на керування транспортними засобами відповідної категорії складаються в територіальних органах Міністерства внутрішніх справ України (крім практичного іспиту для категорій Tm та Tb).

Право на керування транспортними засобами відповідної категорії підтверджується посвідченням водія транспортного засобу з установленим терміном адміністративної дійсності.

Оформлення, видача, повернення та обмін посвідчення водія здійснюється територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України.

Посвідчення водія є документом, що посвідчує особу та підтверджує її спеціальний статус у частині підтвердження права на керування транспортними засобами.

Посвідчення водія є власністю України.

Зразки національного та міжнародного посвідчень водія затверджуються Кабінетом Міністрів України, а їх технічні описи – Міністерством внутрішніх справ України.

На території України діє національне посвідчення водія та відповідно до Конвенції про дорожній рух – посвідчення водія іноземної держави та міжнародне посвідчення водія, видане іноземною державою.

Іноземці, які тимчасово перебувають на території України, мають право на керування транспортними засобами за наявності міжнародного посвідчення водія або посвідчення водія іноземної держави, що відповідають вимогам Конвенції про дорожній рух, протягом дії візи або на період, установлений законодавством чи міжнародним договором України, а також у межах строку їх перебування на території України, продовженого в установленому порядку.

Іноземці, які тимчасово проживають на території України, мають право на керування транспортними засобами за наявності міжнародного посвідчення водія або посвідчення водія іноземної держави, що відповідають вимогам Конвенції про дорожній рух, протягом шести місяців з дати видачі або продовження терміну дії документа, що підтверджує право особи на тимчасове проживання в Україні.

Іноземці, які постійно проживають на території України, мають право на керування транспортними засобами за наявності міжнародного посвідчення водія або посвідчення водія іноземної держави, які відповідають вимогам Конвенції про дорожній рух, протягом трьох місяців з дати видачі документа, що підтверджує право особи на постійне проживання в Україні.

Прийняття заяв про обмін національного посвідчення водія у зв'язку зі зміною персональних даних власника, непридатністю для подальшого використання, закінченням терміну адміністративної дійсності, за бажанням власника або у зв'язку з виявленням медичних протипоказань або обмежень, видача в результаті такого обміну нових національних посвідчень водія також

здійснюються центрами надання адміністративних послуг.

Відомості про оформлені посвідчення водія вносяться до Єдиного державного реєстру, держателем якого є Міністерство внутрішніх справ України.

Закупівля за державні кошти бланків національного та міжнародного посвідчень водія здійснюється відповідно до вимог законодавства уповноваженим територіальним органом Міністерства внутрішніх справ України.

Право на керування транспортними засобами відповідної категорії може бути надано:

категорії AM, A1 – особам, які досягли 16-річного віку;

категорії A2, B1, B, BE, C1, C1E – особам, які досягли 18-річного віку;

категорії A (мотоцикли) – особам, які досягли 20-річного віку та мають попередній стаж керування транспортним засобом категорії A2 не менш 2 років (вимога до попереднього стажу не застосовується, якщо особа має вік щонайменше 24 роки);

категорії A (трицикли) – особам, які досягли 21-річного віку;

категорії C, CE – особам, які досягли 21-річного віку;

категорії D1, D1E, Tm, Tb – особам, які досягли 21-річного віку;

категорії D, DE – особам, які досягли 24-річного віку.

Військовослужбовцям строкової військової служби, особам рядового та молодшого начальницького складу служби цивільного захисту право на керування транспортними засобами категорії C може бути надано по досягненню 18-річного віку, а категорії D – 21-річного віку.

Посвідчення водія категорій C1, C, D1 і D видаються лише особам, які вже мають право на керування транспортними засобами категорії B. Така вимога не застосовується до військовослужбовців строкової військової служби, осіб рядового та молодшого начальницького складу служби цивільного захисту.

Посвідчення водія категорій BE, C1E, CE, D1E і DE видаються лише особам, які вже мають право на керування транспортними засобами категорій B, C1, C, D1 і D відповідно.

Посвідчення водія, видані для категорій A1, A2 та A, підтверджують право на керування транспортним засобом категорії AM.

Посвідчення водія, видане для категорії A2, підтверджує право на керування транспортним засобом категорії A1.

Посвідчення водія, видані для категорій A, B, C, D, підтверджують право на керування транспортними засобами категорій A1, A2, B1, C1, D1 відповідно.

Посвідчення водія, видані для категорій C1E, CE, D1E і DE, підтверджують право на керування транспортним засобом категорії BE.

Посвідчення водія, видане для категорії CE, підтверджує право на керування транспортним засобом категорії DE, якщо особа має право на керування транспортним засобом категорії D.

Посвідчення водія, видані для категорій CE і DE, підтверджують право на керування транспортними засобами категорій C1E і D1E відповідно.

Співвідношення категорій, зазначених у виданих посвідченнях водія, що відмінні від передбачених цим Законом, та особливості їх обміну визначаються

Кабінетом Міністрів України.

Право на керування транспортними засобами категорій AM, A1, A2, A, B1, B та BE надається терміном на 15 років.

Право на керування транспортними засобами категорій C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D, DE, Tb та Tm надається терміном на 5 років.

Право на керування транспортними засобами будь-яких категорій, визначених у цій статті, надається терміном на 2 роки особам, які раніше не мали такого права, із забороною перевищувати швидкість 70 кілометрів на годину.

Право на керування транспортними засобами, обладнаними спеціальними світловими і звуковими сигнальними пристроями або призначеними для перевезення небезпечних вантажів, а також автобусами, що здійснюють перевезення за міжміськими і міжнародними маршрутами, надається особам, які мають навички керування транспортними засобами відповідних категорії.

Військовослужбовці строкової військової служби, особи рядового та молодшого начальницького складу служби цивільного захисту мають право на керування транспортними засобами, обладнаними спеціальними світловими і звуковими сигнальними пристроями або призначеними для перевезення небезпечних вантажів, після проходження спеціальної підготовки і стажування протягом шести місяців.

Посвідчення водія на право керування транспортними засобами, обладнаними спеціальним засобом ручного керування, видається за наявності висновку лікувально-профілактичного закладу охорони здоров'я згідно з переліком медичних показань і протипоказань, після закінчення закладу з підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв та складення теоретичного і практичного іспитів в територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України.

Особи, які мають посвідчення водія на право керування транспортними засобами будь-якої категорії, але останнім часом не працювали водіями більше 12 місяців або наймаються на роботу водіями вперше, допускаються до керування транспортними засобами після проходження стажування з практичного керування на відповідному транспортному засобі тривалістю не менш як 30 годин.

Водії категорій транспортних засобів Tm та Tb, які не працювали на міському електротранспорті більше року, допускаються до керування ними після підтвердження атестаційною комісією відповідного підприємства теоретичних навичок водіння в межах вимог кваліфікаційної характеристики раніше одержаної кваліфікації, а також після стажування на маршруті тривалістю 70-140 годин. Тривалість стажування встановлюється атестаційною комісією залежно від стажу і строку перерви в роботі за спеціальністю.

Право на керування транспортними засобами припиняється, а посвідчення водія визнається недійсним у разі:

закінчення терміну адміністративної дійсності посвідчення водія, яким надано право керування транспортними засобами відповідних категорій;

позбавлення особи в установленому законодавством порядку права на керування транспортними засобами, якій таке право надавалося вперше;

виявлення в результаті медичного огляду в особи медичних протипоказань до керування транспортними засобами відповідних категорій;

установлення факту оформлення посвідчення водія на підставі фіктивних чи підроблених документів або порушень під час складання теоретичного чи практичного іспитів;

установлення факту порушень під час підтвердження відсутності в особи медичних протипоказань до керування транспортними засобами, на підставі якого було отримано посвідчення водія.

Інформація про недійсність посвідчень водія вноситься до Єдиного державного реєстру, держателем якого є Міністерство внутрішніх справ України.

Право на керування транспортним засобом призупиняється в разі позбавлення права на керування транспортним засобом в установленому законодавством порядку на строк позбавлення, крім випадків, коли право на керування транспортними засобами надавалося особі вперше.

Посвідчення водія, дія якого призупинена у зв'язку з позбавленням права керування транспортними засобами, вважається дійсним з дня наступного за днем виконання постанови або вироку суду про позбавлення права керування транспортним засобом та повертається особі після успішного складення теоретичного і практичного іспитів і за наявності підтвердження відсутності в особи медичних протипоказань до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дати повернення посвідчення водія.

Повернення посвідчення водія, отриманого вперше, особі, яка позбавлена права на керування транспортними засобами, не здійснюється. Вилучене у такої особи посвідчення передається для знищення до територіального органу Міністерства внутрішніх справ України за її зареєстрованим місцем проживання. Отримання права на керування транспортними засобами такою особою здійснюється після закінчення терміну, на який її було позбавлено такого права, підготовки відповідно до типової навчальної програми, успішного складення теоретичного і практичного іспитів і за наявності підтвердження відсутності медичних протипоказань до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дати повернення посвідчення водія.

Термін, на який право особи керувати транспортним засобом призупинено, не продовжує термін адміністративної дійсності посвідчення водія.

Посвідчення водія, дія якого призупинена на підставі постанови або вироку суду, що були скасовані, вважається дійсним з дня наступного за днем ухвалення рішення про скасування постанови або вироку суду про позбавлення права керування транспортним засобом та повертається особі за її заявою безкоштовно.

Термін адміністративної дійсності посвідчення водія відповідає терміну, на який надано право керування транспортним засобом відповідної категорії, що ним підтверджується. У разі якщо посвідчення водія підтверджує надане право керування транспортними засобами декількох категорій, термін

адміністративної дійсності посвідчення водія встановлюється за категорією, право керування на яку надано на менший термін, крім випадків, коли право на керування транспортними засобами надавалося особі вперше.

Обмін посвідчення водія покладає початок новому терміну дії для категорій, право на керування транспортними засобами яких воно надає, крім випадків, коли право на керування транспортними засобами надавалося особі вперше.

Обмін посвідчення водія в разі закінчення терміну його адміністративної дійсності (крім випадків, коли посвідчення водія видається особі вперше), викрадення, втрати, непридатності для подальшого користування, зміни персональних даних особи (прізвище, ім'я та по батькові) здійснюється без складання теоретичного і практичного іспитів за умови, що право особи на керування транспортним засобом не призупинено (припинено) та за наявності підтвердження відсутності в особи медичних протипоказань до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дня обміну посвідчення водія.

Під час обміну посвідчення водія, отриманого вперше, до закінчення терміну його адміністративної дійсності, особі видається нове посвідчення, яке вважається таким, що видане вперше, із зазначенням кінцевого терміну адміністративної дійсності посвідчення, що обмінюється.

У разі якщо особа протягом двох років з дати надання їй вперше права на керування транспортними засобами отримала право на керування транспортними засобами іншої категорії, посвідчення водія підлягає обміну на нове, яке вважається таким, що видане вперше, із зазначенням кінцевого терміну адміністративної дійсності посвідчення, що обмінюється.

Обмін посвідчення водія, виданого особі вперше, після закінчення терміну його адміністративної дійсності проводиться без складення іспитів за умови вчинення особою протягом двох років з дати видачі такого посвідчення не більше двох адміністративних правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

У разі вчинення особою протягом двох років з дати видачі вперше посвідчення водія трьох і більше адміністративних правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху обмін такого посвідчення здійснюється після успішного складення теоретичного і практичного іспитів і за наявності підтвердження відсутності в особи медичних протипоказань до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дати повернення посвідчення водія.

Якщо особа протягом одного року з дня закінчення зазначеного в посвідченні водія терміну адміністративної дійсності без поважних причин не здійснила його обмін, то обмін такого посвідчення проводиться після успішного складання теоретичного і практичного іспитів та за наявності підтвердження відсутності в особи медичних протипоказань до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дня обміну посвідчення водія.

Після отримання нового посвідчення водія всі раніше видані посвідчення вважаються недійсними.»;

3) доповнити статтями 15^1 – 15^3 такого змісту:

«Стаття 15^1. Адміністративний збір за надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України адміністративних послуг, пов'язаних із допуском до керування транспортними засобами

За надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України адміністративних послуг, пов'язаних із допуском до керування транспортними засобами, справляється адміністративний збір.

Розмір адміністративного збору за надання цих послуг включає вартість адміністративної послуги та вартість бланка документа, якщо такий видається.

Кошти, отримані як адміністративний збір за надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України послуг, пов'язаних із допуском до керування транспортними засобами, спрямовуються до відповідного місцевого бюджету та спеціального фонду Державного бюджету України. До відповідного місцевого бюджету перераховується 70 відсотків вартості адміністративної послуги. До спеціального фонду Державного бюджету України перераховуються виділені із суми адміністративного збору розмір вартості бланка документа, якщо такий видається, а також 30 відсотків вартості адміністративної послуги.

Адміністративний збір справляється у відповідному розмірі від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому відбулось отримання послуги, та округлюється до найближчих 10 гривень.

Адміністративний збір справляється в таких розмірах:

1) за оформлення національного посвідчення водія вперше (за виключенням такого, що надає право на керування транспортними засобами виключно категорії Tm та (або) Tb) – 0,45 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

2) за оформлення національного посвідчення водія вперше виключно з наданням права на керування транспортними засобами категорії Tm та (або) Tb – 0,3 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

3) за оформлення національного посвідчення водія вперше з одночасним відкриттям двох і більше категорій – 0,55 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

4) за оформлення національного посвідчення водія співробітникам іноземних дипломатичних представництв та консульських установ, міжнародних організацій та їхніх представництв, членам їх сімей, акредитованим в установленому Міністерством закордонних справ України порядку, які не є резидентами України, якщо вони мають дійсні посвідчення водія іноземної держави, – 0,25 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

5) за оформлення нового національного посвідчення водія у зв'язку з відкриттям іншої категорії (інших категорій) – 0,4 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

6) за оформлення нового національного посвідчення водія замість

втраченого або викраденого – 0,25 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

7) за обмін національного посвідчення водія з оформленням нового у зв'язку зі зміною персональних даних, непридатністю для подальшого використання, закінченням терміну адміністративної дійсності, за бажанням власника або у зв'язку з виявленням медичних протипоказань або обмежень – 0,25 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

8) за обмін посвідчення водія іноземної держави, яке відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, виданого громадянину України за кордоном (за умови, що такий громадянин України постійно проживає на території України) з оформленням національного посвідчення водія – 0,25 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

9) за повернення національного посвідчення водія (зі складанням теоретичного і практичного іспитів) особам, позбавленим права керування транспортними засобами, – у розмірі 2 прожиткових мінімумів для працездатних осіб;

10) за оформлення нового національного посвідчення водія (зі складанням теоретичного і практичного іспитів) замість втраченого особам, позбавленим права на керування транспортними засобами, – у розмірі 2 прожиткових мінімумів для працездатних осіб;

11) за оформлення міжнародного посвідчення водія – 0,15 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

12) за проведення акредитації (переакредитації) закладу з підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів із постановкою його на облік в Єдиному державному реєстрі, держателем якого є Міністерство внутрішніх справ України, – у розмірі 1 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

13) за проведення атестації спеціаліста, який проводить підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів, із постановкою його на облік в Єдиному державному реєстрі, держателем якого є Міністерство внутрішніх справ України, – 0,50 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Якщо послуга передбачає складання теоретичного та/або практичного іспитів і хоча б один із них складається особою із другої спроби, адміністративний збір за цю послугу справляється в подвійному розмірі, якщо із третьої і більше спроби – у потрійному розмірі.

Стаття 15^2. Основні положення щодо допуску до керування тракторами, самохідними сільськогосподарськими, меліоративними, землерийними і дорожньо-будівельними машинами

Кожний громадянин, який досяг 18-річного віку, не має медичних протипоказань та пройшов повний курс навчання за відповідними програмами, може в установленому порядку отримати право на керування тракторами, самохідними сільськогосподарськими, меліоративними, землерийними і дорожньо-будівельними машинами відповідної категорії.

В Україні встановлюються такі категорії тракторів, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних і дорожньо-будівельних машин, на керування якими надається спеціальне право:

A1 – трактори з потужністю двигуна до 73,5 кВт;

A2 – трактори з потужністю двигуна понад 73,5 кВт;

B1 – самохідні зерно- і кукурудзозбиральні машини;

B2 – самохідні кормозбиральні машини;

B3 – самохідні машини для збирання коренеплодів, картоплі, овочів, фруктів і ягід;

C – самохідні дорожньо-будівельні машини;

D1 – екскаватори з об'ємом ковша до 4 куб. метрів;

D2 – екскаватори з об'ємом ковша понад 4 куб. метри;

E1 – навантажувачі з потужністю двигуна до 147 кВт;

E2 – навантажувачі з потужністю двигуна понад 147 кВт;

F1 – автогрейдери масою до 18000 кілограм;

F2 – автогрейдери масою понад 18000 кілограм;

G1 – бульдозери з потужністю двигуна до 73,5 кВт;

G2 – бульдозери з потужністю двигуна понад 73,5 кВт;

H – інші самохідні машини.

Перелік медичних протипоказань (захворювань і вад), за наявності яких особа не може бути допущена до керування тракторами, самохідними сільськогосподарськими, меліоративними, землерийними або дорожньо-будівельними машинами, визначається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади, що формує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Особа, яка бажає отримати право на керування тракторами, самохідними сільськогосподарськими, меліоративними, землерийними і дорожньо-будівельними машинами, зобов'язана пройти медичний огляд, професійну підготовку, перепідготовку або підвищення кваліфікації, успішно скласти теоретичний і практичний іспити.

Теоретичний і практичний іспити приймаються посадовими особами територіальних органів Міністерства внутрішніх справ України.

Особа, яка не менше 5 років має посвідчення водія (крім категорій AM, A1, A2, A, B1) та має у приватній власності або в користуванні (що документально підтверджується згідно з вимогами закону) трактор, може отримати право на керування трактором без проходження професійної підготовки і підвищення кваліфікації трактористів-машиністів після складення теоретичного і практичного іспитів та проходження медичного огляду.

Професійна підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації трактористів-машиністів здійснюється в закладах незалежно від форми власності і підпорядкування, які за декларативним принципом внесені до Єдиного державного реєстру, держателем якого є Міністерство внутрішніх справ України, за наявності необхідної навчально-матеріальної бази, ліцензії на право надання освітніх послуг у сфері професійно-технічної освіти.

Перелік вимог до закладів, які здійснюють професійну підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації трактористів-машиністів,

установлюються спільним актом органу виконавчої влади, що формує державну політику у сферах освіти і науки, та Міністерства внутрішніх справ України за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що формує державну політику у сфері охорони праці та соціальної політики, та центральним органом виконавчої влади, що формує державну аграрну політику.

Міністерство внутрішніх справ України (через свої територіальні органи) обліковує в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, заклади, які здійснюють підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації трактористів-машиністів, інформація про які вноситься до Єдиного державного реєстру, держателем якого є Міністерство внутрішніх справ України.

Право на керування тракторами, самохідними сільськогосподарськими, меліоративними, землерийними і дорожньо-будівельними машинами підтверджується посвідченням тракториста-машиніста відповідної категорії, оформленим територіальним органом Міністерства внутрішніх справ України. Зразок посвідчення тракториста-машиніста затверджується Кабінетом Міністрів України, а технічний опис – Міністерством внутрішніх справ України. Посвідчення тракториста-машиніста є безстроковим.

Оформлення, видача, повернення та обмін посвідчення тракториста-машиніста здійснюється територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України.

Посвідчення тракториста-машиніста є документом, що посвідчує особу та підтверджує її спеціальний статус у частині підтвердження права на керування трактором, самохідною сільськогосподарською, меліоративною, землерийною і дорожньо-будівельною машиною.

Посвідчення тракториста-машиніста є власністю України.

На території України діє посвідчення тракториста-машиніста.

Відомості про оформлені посвідчення тракториста-машиніста вносяться до Єдиного державного реєстру, держателем якого є Міністерство внутрішніх справ України.

Закупівля за державні кошти бланків посвідчень тракториста-машиніста здійснюється відповідно до вимог законодавства уповноваженим територіальним органом Міністерства внутрішніх справ України.

Право на керування трактором, самохідною сільськогосподарською, меліоративною, землерийною або дорожньо-будівельною машиною припиняється, а посвідчення тракториста-машиніста визнається недійсним у разі:

виявлення в результаті медичного огляду в особи медичних протипоказань до керування трактором, самохідною сільськогосподарською, меліоративною, землерийною або дорожньо-будівельною машиною відповідних категорій;

установлення факту оформлення посвідчення тракториста-машиніста на підставі фіктивних чи підроблених документів або порушень під час складання теоретичних чи практичних іспитів;

установлення факту порушень під час підтвердження відсутності в особи медичних протипоказань до керування транспортними засобами, на підставі

якого було отримано посвідчення водія.

Інформація про недійсність посвідчень тракториста-машиніста вноситься до Єдиного державного реєстру, держателем якого є Міністерство внутрішніх справ України.

Право на керування тракторами, самохідними сільськогосподарськими, меліоративними, землерийними і дорожньо-будівельними машинами призупиняється в разі позбавлення в установленому порядку права на керування тракторами, самохідними сільськогосподарськими, меліоративними і дорожньо-будівельними машинами в установленому законодавством порядку на строк позбавлення.

Посвідчення тракториста-машиніста, дія якого призупинена, вважається дійсним із дня наступного за днем виконання постанови або вироку суду про позбавлення права керування трактором, самохідною сільськогосподарською, меліоративною, землерийною або дорожньо-будівельною машиною та повертається особі після успішного складення теоретичних і практичних іспитів та за наявності підтвердження відсутності в особи медичних протипоказань до керування трактором, самохідною сільськогосподарською, меліоративною або дорожньо-будівельною машиною відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дати повернення посвідчення.

Посвідчення тракториста-машиніста, дія якого призупинена, на підставі постанови або вироку суду, що були скасовані, вважається дійсним із дня наступного за днем ухвалення рішення про скасування постанови або вироку суду про позбавлення права керування трактором, самохідною сільськогосподарською, меліоративною, землерийною або дорожньо-будівельною машиною та повертається особі за її заявою безкоштовно.

Обмін посвідчення тракториста-машиніста в разі його викрадення, втрати, непридатності для подальшого користування, зміни персональних даних особи (прізвище, ім'я та по батькові) здійснюється без складання теоретичного і практичного іспитів за умови, що право особи на керування транспортним засобом не призупинено (припинено), та за наявності підтвердження відсутності в особи медичних протипоказань або обмежень за відповідною категорією до керування тракторами, самохідними сільськогосподарськими, меліоративними і дорожньо-будівельними машинами, оформленого не раніше ніж за три місяці до дня обміну посвідчення водія.

Стаття 15^3. Адміністративний збір за надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України адміністративних послуг, пов'язаних із допуском до керування тракторами, самохідними сільськогосподарськими, меліоративними, землерийними і дорожньо-будівельними машинами

За надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України адміністративних послуг, пов'язаних із допуском до керування тракторами, самохідними сільськогосподарськими, меліоративними, землерийними і дорожньо-будівельними машинами справляється адміністративний збір.

Розмір адміністративного збору за надання цих послуг включає вартість адміністративної послуги та вартість бланка документа, якщо такий видається.

Кошти, отримані як адміністративний збір за надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України адміністративних послуг, пов'язаних із допуском до керування тракторами, самохідними сільськогосподарськими, меліоративними, землерийними і дорожньо-будівельними машинами, спрямовуються до відповідного місцевого бюджету та спеціального фонду Державного бюджету України. До відповідного місцевого бюджету перераховується 70 відсотків вартості адміністративної послуги. До спеціального фонду Державного бюджету України перераховується виділені із суми адміністративного збору розмір вартості бланка документа, якщо такий видається, а також 30 відсотків вартості адміністративної послуги.

Адміністративний збір справляється у відповідному розмірі від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому відбулось отримання послуги, та округлюється до найближчих 10 гривень.

Адміністративний збір справляється в таких розмірах:

1) за оформлення посвідчення тракториста-машиніста вперше – 0,4 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

2) за оформлення посвідчення тракториста-машиніста вперше з одночасним відкриттям двох і більше категорій – 0,5 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

3) за оформлення нового посвідчення тракториста-машиніста у зв'язку з відкриттям іншої категорії (інших категорій) після складання теоретичних та практичних іспитів – 0,4 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

4) за оформлення посвідчення тракториста-машиніста після складання теоретичних та практичних іспитів без проходження професійної підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації трактористів-машиністів – 0,4 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

5) за оформлення нового посвідчення тракториста-машиніста замість втраченого або викраденого – 0,25 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

6) за обмін посвідчення тракториста-машиніста з оформленням нового у зв'язку зі зміною персональних даних, непридатністю для подальшого використання, за бажанням власника або у зв'язку з виявленням медичних протипоказань або обмежень – 0,25 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

7) за повернення посвідчення тракториста-машиніста зі складанням теоретичних і практичних іспитів особам, позбавленим права керування тракторами, самохідними сільськогосподарськими, меліоративними, землерийними і дорожньо-будівельними машинами, – у розмірі 2 прожиткових мінімумів для працездатних осіб;

8) за оформлення нового посвідчення тракториста-машиніста зі складанням теоретичних і практичних іспитів замість втраченого особам, позбавленим права на керування тракторами, самохідними сільськогосподарськими, меліоративними, землерийними і дорожньо-

будівельними машинами, – у розмірі 2 прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

Якщо послуга передбачає складання теоретичного та/або практичного іспитів і хоча б один з них складається особою із другої спроби, адміністративний збір за цю послугу справляється в подвійному розмірі, якщо із третьої спроби – у потрійному розмірі.»;

4) статтю 29 викласти в такій редакції:

«Стаття 29. Допуск транспортних засобів до участі у дорожньому русі

До участі у дорожньому русі допускаються транспортні засоби, конструкція і технічний стан яких відповідають вимогам діючих в Україні правил, нормативів і стандартів, що мають сертифікат на відповідність цим вимогам, укомплектовані у встановленому порядку, а у разі, якщо транспортний засіб згідно з цим Законом підлягає обов'язковому технічному контролю, пройшов такий контроль.

Транспортні засоби, призначені для експлуатації на вулично-дорожній мережі загального користування, у залежності від конструкційних особливостей поділяють на категорії.

До транспортних засобів категорії L належать:

L1 – транспортні засоби із двома колесами, робочий об'єм двигуна яких у разі застосування двигуна внутрішнього згоряння не перевищує 50 куб. сантиметрів, а максимальна конструктивна швидкість незалежно від типу двигуна не перевищує 50 кілометрів на годину (двоколісний мопед);

L2 – транспортні засоби із трьома колесами (з будь-яким їх розташуванням), робочий об'єм двигуна яких у разі застосування двигуна внутрішнього згоряння не перевищує 50 куб. сантиметрів, а максимальна конструктивна швидкість незалежно від типу двигуна не перевищує 50 кілометрів на годину (триколісний мопед);

L3 – транспортні засоби із двома колесами, робочий об'єм двигуна яких у разі застосування двигуна внутрішнього згоряння перевищує 50 куб. сантиметрів або максимальна конструктивна швидкість незалежно від типу двигуна перевищує 50 кілометрів на годину (мотоцикл);

L4 – транспортні засоби із трьома колесами, асиметрично розташованими відносно середньої поздовжньої вертикальної площини, робочий об'єм двигуна яких у разі застосування двигуна внутрішнього згоряння перевищує 50 куб. сантиметрів або максимальна конструктивна швидкість незалежно від типу двигуна перевищує 50 кілометрів на годину (мотоцикл з боковим причепом);

L5 – транспортні засоби із трьома колесами, симетрично розташованими відносно середньої поздовжньої вертикальної площини, робочий об'єм двигуна яких у разі застосування двигуна внутрішнього згоряння перевищує 50 куб. сантиметрів або максимальна конструктивна швидкість незалежно від типу двигуна перевищує 50 кілометрів на годину (трицикл);

L6 – транспортні засоби із чотирма колесами, маса без навантаження яких

не перевищує 350 кілограмів без урахування маси акумуляторних батарей у разі застосування електричного двигуна, максимальна конструктивна швидкість не перевищує 45 кілометрів на годину, а робочий об'єм двигуна не перевищує 50 куб. сантиметрів у разі застосування двигуна внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням, або максимальна потужність не більш як 4 кВт у разі застосування двигуна внутрішнього згоряння іншого типу, чи максимальна номінальна потужність в режимі тривалого навантаження не більш як 4 кВт у разі застосування електричного двигуна (легкий квадроцикл);

L7 – транспортні засоби із чотирма колесами, що не належить до категорії L6, маса без навантаження яких не перевищує 400 кілограмів (550 кілограмів для транспортних засобів, призначених для перевезення вантажів) без урахування маси акумуляторних батарей у разі застосування електричного двигуна та максимальна номінальна потужність яких у режимі тривалого навантаження не перевищує 15 кВт (квадроцикл).

До категорії M належать транспортні засоби, що мають не менш як чотири колеса та призначені для перевезення пасажирів:

M1 – транспортні засоби, призначені для перевезення пасажирів, у яких кількість місць для сидіння, не враховуючи місця для водія, не перевищує восьми;

M2 – транспортні засоби, призначені для перевезення пасажирів, у яких кількість місць для сидіння, не враховуючи місця для водія, перевищує вісім, максимальна маса яких не перевищує 5000 кілограм;

M3 – транспортні засоби, призначені для перевезення пасажирів, у яких кількість місць для сидіння, не враховуючи місця для водія, перевищує вісім, максимальна маса яких перевищує 5000 кілограм.

До категорії N належать транспортні засоби, що мають не менш як чотири колеса і призначені для перевезення вантажів:

N1 – транспортні засоби, призначені для перевезення вантажів, максимальна маса яких не перевищує 3500 кілограм;

N2 – транспортні засоби, призначені для перевезення вантажів, максимальна маса яких перевищує 3500 кілограм, але не перевищує 12000 кілограм;

N3 – транспортні засоби, призначені для перевезення вантажів, максимальна маса яких перевищує 12000 кілограм.

До транспортних засобів категорії O належать причепи (напівпричепи):

O1 – причепи (напівпричепи), максимальна маса яких не перевищує 750 кілограм;

O2 – причепи (напівпричепи), максимальна маса яких перевищує 750 кілограм, але не перевищує 3500 кілограм;

O3 – причепи (напівпричепи), максимальна маса яких перевищує 3500 кілограм, але не перевищує 10000 кілограм;

O4 – причепи (напівпричепи), максимальна маса яких перевищує 10000 кілограм.

З метою збереження автомобільних доріг, вулиць та залізничних переїздів участь у дорожньому русі транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні, допускається за наявності дозволу на участь у дорожньому русі таких транспортних засобів. Порядок видачі дозволу на участь у дорожньому русі транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні, та розмір плати за його отримання встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Місце переїзду автомобільних доріг, вулиць та залізничних переїздів транспортними засобами на гусеничному ходу для виконання сільськогосподарських робіт встановлюється власником дороги, вулиці та залізничного переїзду.

Пересування транспортних засобів на гусеничному ходу дозволяється тільки на місцевих шляхах без твердого покриття при мінусовій температурі атмосферного повітря.

Не допускається участь у дорожньому русі транспортних засобів з правим розташуванням керма.

Допуск до участі у дорожньому русі транспортних засобів зі спеціальними світловими та звуковими сигнальними пристроями або лише спеціальними світловими сигнальними пристроями здійснюється за наявності дозволу на встановлення та використання таких пристроїв.»;

5) доповнити статтею 29^1 такого змісту:

«Стаття 29^1. Адміністративний збір за надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України дозволів на встановлення та використання спеціальних звукових та світлових сигнальних пристроїв

За надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України дозволів на встановлення та використання на транспортному засобі спеціальних звукових і світлових сигнальних пристроїв синього кольору або спеціальних світлових сигнальних пристроїв оранжевого кольору справляється адміністративний збір у розмірі 0,2 прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому відбулось отримання послуги, округленому до найближчих 10 гривень.

Розмір адміністративного збору за надання цієї послуги включає вартість адміністративної послуги та вартість бланка дозволу.

Кошти, отримані як адміністративний збір за надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України цієї послуги, спрямовуються до відповідного місцевого бюджету та спеціального фонду Державного бюджету України. До відповідного місцевого бюджету перераховується 70 відсотків вартості адміністративної послуги. До спеціального фонду Державного бюджету України перераховуються виділений із суми адміністративного збору розмір вартості бланка дозволу, а також 30 відсотків вартості адміністративної послуги.»;

6) частину шосту статті 30 викласти в такій редакції:

«Облік підприємств, установ, організацій та інших суб'єктів господарювання незалежно від форм власності, які здійснюють оптову або роздрібну торгівлю і оформлення відповідних документів на реалізацію

тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, дорожньо-будівельних, землерийних і меліоративних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів та їх складових частин, що мають ідентифікаційні номери, здійснюється територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України. Міністерство внутрішніх справ України створює та веде реєстр таких підприємств, установ, організацій та інших суб'єктів господарювання.»;

7) статтю 32 викласти в такій редакції:

«Стаття 32. Основні вимоги щодо переобладнання транспортних засобів, тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожньо-будівельних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів

Переобладнання транспортних засобів, тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожньо-будівельних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів, тобто зміна типу, категорії або марки (моделі), призначення чи параметрів їх конструкції, що перебувають в експлуатації, шляхом установки кабіни, кузова чи їх деталей, спеціального обладнання і номерних агрегатів, не передбачених нормативно-технічною документацією на даний транспортний засіб, трактор, самохідне шасі, самохідну сільськогосподарську, меліоративну, землерийну, дорожньо-будівельну машину, сільськогосподарську техніку, інший механізм повинно відповідати правилам, нормативам і стандартам України.

Не дозволяється без погодження з виробниками транспортних засобів, тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожньо-будівельних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів та їх складових частин або іншої спеціально уповноваженої на це Кабінетом Міністрів України організації переобладнання, що призводить до зміни повної маси та її розподілу по осях, розміщення центру ваги, типу двигуна, його ваги і потужності, колісної бази чи колісної формули, системи гальмового і рульового керування та трансмісії.

У разі переобладнання п'яти і більше транспортних засобів протягом року суб'єкти господарювання, які здійснюють господарську діяльність з переобладнання транспортних засобів, повинні мати узгоджену з відповідними уповноваженими державними органами нормативно-технічну документацію на відповідний вид переобладнання та свідоцтво про погодження конструкції транспортного засобу щодо забезпечення безпеки дорожнього руху. Допуск до експлуатації переобладнаних транспортних засобів здійснюється лише шляхом проведення спеціальних випробувань та оформлення сертифіката на відповідність вимогам чинних в Україні правил, нормативів і стандартів.

Переобладнання, що призвело до зміни облікових даних транспортного засобу, трактора, самохідного шасі, самохідної сільськогосподарської, меліоративної, землерийної, дорожньо-будівельної машини, сільськогосподарської техніки, інших механізмів повинно бути відображено у його реєстраційних документах.

Переобладнання транспортних засобів, тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожньо-будівельних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.»;

8) доповнити статтею 32^1 такого змісту:

«Стаття 32^1. Адміністративний збір за надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України послуг, пов'язаних з переобладнанням транспортних засобів, тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожньо-будівельних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів

За надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України адміністративних послуг, пов'язаних з переобладнанням транспортних засобів, тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожньо-будівельних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів, справляється адміністративний збір.

Розмір адміністративного збору за надання цих послуг включає вартість адміністративної послуги та вартість бланка документа.

Кошти, отримані як адміністративний збір за надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України послуг, пов'язаних з переобладнанням транспортних засобів, тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожньо-будівельних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів, спрямовуються до відповідного місцевого бюджету та спеціального фонду Державного бюджету України. До відповідного місцевого бюджету перераховується 70 відсотків вартості адміністративної послуги. До спеціального фонду Державного бюджету України перераховується виділений із суми адміністративного збору розмір вартості бланка документа, а також 30 відсотків вартості адміністративної послуги.

Адміністративний збір справляється у відповідному розмірі від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому відбулось отримання послуги, та округлюється до найближчих 10 гривень.

Адміністративний збір справляється в таких розмірах:

1) за видачу свідоцтва про погодження конструкції транспортного засобу щодо забезпечення безпеки дорожнього руху – 0,5 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

2) за погодження переобладнання транспортного засобу, трактора, самохідного шасі, самохідної сільськогосподарської, меліоративної, землерийної, дорожньо-будівельної машини, сільськогосподарської техніки, іншого механізму з видачею відповідного висновку – 0,2 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб.»;

9) статтю 34 викласти в такій редакції:

«Стаття 34. Державна реєстрація та облік транспортних засобів

Державна реєстрація транспортного засобу полягає у здійсненні комплексу заходів, пов'язаних із перевіркою документів, які є підставою для здійснення реєстрації, звіркою і, за необхідності, дослідженням ідентифікаційних номерів складових частин та оглядом транспортного засобу, перевіркою власника та транспортного засобу за відповідними реєстрами і базами даних, оформленням і видачею реєстраційних документів та номерних знаків.

Державна реєстрація транспортних засобів здійснюється із зазначенням у реєстраційних документах категорії, визначеної статтею 29 цього Закону, відповідно до їх конструктивних особливостей.

Державний облік зареєстрованих транспортних засобів включає в себе процес реєстрації, накопичення, узагальнення, зберігання та передачі інформації про зареєстровані транспортні засоби та їх власників (у тому числі контактний номер телефону та адреса електронної пошти власника транспортного засобу).

Державній реєстрації та обліку підлягають призначені для експлуатації на вулично-дорожній мережі загального користування транспортні засоби усіх типів: автомобілі, автобуси, мотоцикли, мопеди, квадроцикли, трицикли, причепи, напівпричепи та інші прирівняні до них транспортні засоби.

Державна реєстрація та облік автомобілів, автобусів, мотоциклів, мопедів, квадроциклів, триціклів, причепів, напівпричепів та інших прирівняних до них транспортних засобів, що використовуються на вулично-дорожній мережі загального користування, оформлення реєстраційних документів та закріплення за ними номерних знаків, їх видача здійснюються територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України.

Прийняття заяв про реєстрацію нових транспортних засобів, перереєстрацію транспортних засобів у зв'язку зі зміною найменування та адреси юридичних осіб, прізвища, імені чи по батькові, місця проживання фізичних осіб, які є власниками транспортних засобів, вибракування їх у цілому та видача реєстраційних документів, номерних знаків також здійснюються центрами надання адміністративних послуг.

Автоматизований облік транспортних засобів, що використовуються на вулично-дорожній мережі загального користування і підлягають державній реєстрації, та відомостей про їх власників ведеться в Єдиному державному реєстрі, держателем якого є Міністерство внутрішніх справ України.

Транспортні засоби, тимчасово ввезені на митну територію України для власного користування більш як на два місяці, підлягають державній реєстрації на строк, визначений уповноваженим органом у сфері державної митної справи. Тимчасово ввезені транспортні засоби не можуть бути розукомплектовані, передані у володіння або користування іншим особам. На час реєстрації таких транспортних засобів в Україні номерні знаки та реєстраційні документи держави реєстрації здаються на платне зберігання в територіальний орган Міністерства внутрішніх справ України, який здійснював їх реєстрацію (крім транспортних засобів, що належать дипломатичним представництвам та

консульським установам, представництвам міжнародних організацій в Україні, їх персоналу та членам сімей персоналу, акредитованих в установленому порядку в Міністерстві закордонних справ України, а також міжурядовим організаціям та їх співробітникам, які не є резидентами України).

Власники транспортних засобів та особи, які використовують їх на законних підставах, зобов'язані зареєструвати (перереєструвати) належні їм транспортні засоби протягом десяти діб після придбання, митного оформлення, одержання транспортних засобів або виникнення обставин, що потребують внесення змін до реєстраційних документів.

Забороняється відчуження (передача у володіння або користування) та експлуатація незареєстрованих або неперереєстрованих транспортних засобів.

На транспортні засоби оформляються та видаються реєстраційні документи (свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу, свідоцтва про зняття з обліку транспортного засобу, тимчасові реєстраційні талони), зразки яких затверджуються Кабінетом Міністрів України, а технічні описи – Міністерством внутрішніх справ України, та закріплюються номерні знаки, які відповідають вимогам стандартів. Власник транспортного засобу при його відчуженні може здати номерний знак, який відповідає вимогам стандартів, на платне зберігання до територіального органу Міністерства внутрішніх справ України з метою його подальшого закріплення за іншим, належним йому автомобілем.

Закупівля за державні кошти бланків реєстраційних документів та номерних знаків для транспортних засобів здійснюється відповідно до вимог законодавства тими органами, на які покладений обов'язок щодо їх реєстрації.

Єдині зразки державних номерних знаків та вимоги до них, у тому числі тих, що виготовляються за індивідуальним замовленням, встановлюються державними стандартами України.

Власники транспортних засобів, що перебувають на державному обліку, можуть замовити один додатковий комплект номерних знаків – індивідуальних номерних знаків, який виготовляється за їх замовленням відповідно до макета, розробленого територіальним органом Міністерства внутрішніх справ України. На виготовлений індивідуальний номерний знак територіальним органом Міністерства внутрішніх справ України видається довідка про його належність конкретній особі. Власник індивідуального номерного знака може передавати його іншій особі з переоформленням довідки про його належність.

Індивідуальний номерний знак видається лише на один транспортний засіб і дійсний лише на території України.

Порядок замовлення та вимоги до написів і зображень на індивідуальних номерних знаках визначається Міністерством внутрішніх справ України.

На самостійно сконструйовані транспортні засоби, що підлягають державній реєстрації, та на зареєстровані в територіальних органах Міністерства внутрішніх справ України транспортні засоби із знищеними ідентифікаційними номерами їх складових частин (кузова, шасі, рами) або на транспортні засоби, ідентифікаційні номери складових частин яких пошкоджені під впливом корозії, знищені (пошкоджені) чи підроблені внаслідок незаконного заволодіння або в разі, коли проведена заміна таких складових

частин після дорожньо-транспортної пригоди, наносяться спеціальні індивідуальні номери чи здійснюється дублювання первинних ідентифікаційних номерів складових частин (у разі встановлення відповідності ідентифікаційного номера таким засобам) згідно з вимогами міжнародних і державних стандартів.»;

10) доповнити статтями 34^2 – 34^4 такого змісту:

«Стаття 34^2. Адміністративний збір за надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України послуг, пов'язаних з державною реєстрацією, перереєстрацією, зняттям з обліку транспортних засобів

За надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України адміністративних послуг, пов'язаних з державною реєстрацією, перереєстрацією, зняттям з обліку транспортних засобів, справляється адміністративний збір.

Розмір адміністративного збору за надання цих послуг включає вартість адміністративної послуги та вартість бланка документа і номерних знаків (номерного знака), якщо такі видаються.

Кошти, отримані як адміністративний збір за надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України послуг, пов'язаних з державною реєстрацією, перереєстрацією, зняттям з обліку транспортних засобів, спрямовуються до відповідного місцевого бюджету та спеціального фонду Державного бюджету України. До відповідного місцевого бюджету перераховується 70 відсотків вартості адміністративної послуги. До спеціального фонду Державного бюджету України перераховуються виділені із суми адміністративного збору розмір вартості бланка документа і номерних знаків (номерного знака), якщо такі видаються, а також 30 відсотків вартості адміністративної послуги.

Адміністративний збір справляється у відповідному розмірі від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому відбулось отримання послуги, та округлюється до найближчих 10 гривень.

Адміністративний збір справляється в таких розмірах:

1) за державну реєстрацію (перереєстрацію зі зміною власника) всіх типів автомобілів, автобусів із видачею номерних знаків – 0,6 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

2) за державну реєстрацію (перереєстрацію зі зміною власника) всіх типів автомобілів, автобусів без видачі номерних знаків – 0,5 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

3) за державну реєстрацію (перереєстрацію зі зміною власника) мотоциклів, мопедів, квадроциклів, трициклів, причепів, напівпричепів та інших прирівняних до них транспортних засобів із видачею номерного знака – 0,55 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

4) за державну реєстрацію (перереєстрацію зі зміною власника) мотоциклів, мопедів, квадроциклів, трициклів, причепів, напівпричепів та

інших прирівняних до них транспортних засобів без видачі номерного знака – 0,5 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

5) за тимчасову реєстрацію транспортних засобів із видачею тимчасового реєстраційного талона без видачі номерних знаків – 0,4 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

6) за тимчасову реєстрацію транспортних засобів, ввезених під зобов'язання про зворотне вивезення, з видачею номерних знаків – 0,6 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

7) за перереєстрацію всіх типів автомобілів, автобусів без зміни власника із заміною номерних знаків – 0,6 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

8) за перереєстрацію всіх типів автомобілів, автобусів без зміни власника та без заміни номерних знаків – 0,5 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

9) за перереєстрацію мотоциклів, мопедів, квадроциклів, трициклів, причепів, напівпричепів та інших прирівняних до них транспортних засобів без зміни власника із заміною номерного знака – 0,55 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

10) за перереєстрацію мотоциклів, мопедів, квадроциклів, трициклів, причепів, напівпричепів та інших прирівняних до них транспортних засобів без зміни власника та без заміни номерного знака – 0,5 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

11) за перереєстрацію транспортних засобів для виїзду за кордон – 0,6 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

12) за реєстрацію (перереєстрацію, тимчасову реєстрацію) транспортного засобу з обранням та закріпленням номерного знака, що містить:

комбінацію із чотирьох однакових цифр, – у розмірі 15 прожиткових мінімумів для працездатних осіб;

послідовні комбінації цифр від 0001 до 0009, – у розмірі 15 прожиткових мінімумів для працездатних осіб;

комбінацію із чотирьох цифр, три з яких однакові та розташовані поспіль, – у розмірі 10 прожиткових мінімумів для працездатних осіб;

комбінацію із чотирьох цифр, – двох послідовних пар однакових цифр, – у розмірі 10 прожиткових мінімумів для працездатних осіб;

комбінацію з послідовних цифр 0123 або 1234, – у розмірі 10 прожиткових мінімумів для працездатних осіб;

комбінацію із чотирьох цифр, що починається з двох нулів, а наступні дві цифри неоднакові, – у розмірі 8 прожиткових мінімумів для працездатних осіб;

комбінацію із чотирьох цифр, що містить три однакові цифри, які розташовані непоспіль, – у розмірі 5 прожиткових мінімумів для працездатних осіб;

комбінацію із чотирьох цифр, з яких однакові перша і третя, а також друга і четверта, або перша і четверта, а також друга і третя, – у розмірі 5 прожиткових мінімумів для працездатних осіб;

13) за зняття з обліку транспортного засобу для реалізації з видачею свідоцтва про зняття транспортного засобу з обліку та номерних знаків для

разових поїздок – 0,5 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

14) за зняття з обліку транспортного засобу у зв'язку з вивезенням його за кордон із видачею свідоцтва про зняття транспортного засобу з обліку та номерних знаків для разових поїздок – 0,5 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

15) за зняття з обліку транспортного засобу, ввезеного під зобов'язання про зворотне вивезення, з поверненням номерного знака та реєстраційних документів держави реєстрації – 0,4 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

16) за зняття з обліку транспортного засобу у зв'язку з вибракуванням без видачі свідоцтва про зняття транспортного засобу з обліку – 0,2 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

17) за зняття з обліку транспортного засобу у зв'язку з вибракуванням із видачею свідоцтва про зняття транспортного засобу з обліку – 0,3 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

18) за видачу висновку щодо можливості нанесення спеціальних індивідуальних номерів складових частин транспортного засобу – 0,2 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

19) за видачу висновку щодо можливості здійснення дублювання первинних ідентифікаційних номерів складових частин – 0,2 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

20) за розроблення макета індивідуального номерного знака із видачею довідки про його належність та комплекту номерних знаків – у розмірі 1 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

21) за зберігання в територіальних органах Міністерства внутрішніх справ України номерних знаків транспортних засобів, які відповідають вимогам стандартів, та номерних знаків і реєстраційних документів іноземних держав із видачею відповідного витягу (за одну добу зберігання) – 0,01 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому повертаються номерні знаки.

Стаття 34[3]. Відомча реєстрація та облік транспортних засобів

Відомчій реєстрації підлягають транспортні засоби, що використовуються на вулично-дорожній мережі загального користування та мають визначену цим законом відомчу належність, трамваї і тролейбуси, великотоннажні та інші технологічні транспортні засоби, трактори, самохідні шасі, самохідні сільськогосподарські, меліоративні, землерийні та дорожньо-будівельні машини, сільськогосподарська техніка, інші транспортні засоби та машини і механізми, що не призначені для використання на вулично-дорожній мережі загального користування.

Відомчу реєстрацію та облік транспортних засобів, машин і механізмів здійснюють:

транспортних засобів, які належать військовим частинам, об'єднанням чи організаціям, що входять до складу Збройних Сил України, – уповноважений орган Міністерства оборони України;

транспортних засобів, які належать Національній гвардії України, – уповноважений підрозділ Головного органу військового управління Національної гвардії України;

транспортних засобів, які належать Державній прикордонній службі України, – уповноважений підрозділ спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону;

транспортних засобів, які належать Державній спеціальній службі транспорту, – уповноважений підрозділ органу управління Державної спеціальної служби транспорту;

транспортних засобів, які належать Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України, – уповноважений орган спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань організації спеціального зв'язку та захисту інформації;

транспортних засобів, які належать Оперативно-рятувальній службі цивільного захисту, – уповноважений орган спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань цивільного захисту;

великотоннажних транспортних засобів та інших технологічних транспортних засобів – центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці;

трамваїв і тролейбусів – центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері транспорту;

перегонових і спортивних транспортних засобів – центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту;

тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, дорожньо-будівельних, землерийних і меліоративних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів – територіальні органи Міністерства внутрішніх справ України.

Відомча реєстрація транспортних засобів, машин і механізмів полягає у здійсненні комплексу заходів, пов'язаних із перевіркою документів, які є підставою для здійснення реєстрації, звіркою і, за необхідності, дослідженням ідентифікаційних номерів складових частин (у разі їх наявності) та оглядом транспортного засобу, машини чи механізму, перевіркою власника та транспортного засобу, машини чи механізму за відповідними реєстрами і базами даних, оформленням і видачею реєстраційних документів та за необхідності номерних знаків.

Відомчій облік включає в себе процес реєстрації, накопичення, узагальнення, зберігання та передачі інформації про зареєстровані транспортні засоби, машини і механізми та їх власників.

Порядок здійснення відомчої реєстрації та ведення обліку транспортних засобів машин і механізмів визначається Кабінетом Міністрів України. Для ведення відомчого обліку зареєстрованих транспортних засобів машин і механізмів відповідними органами, якими вони зареєстровані, створюються уніфіковані автоматизовані електронно-облікові системи. Відомості відомчого обліку щодо зазначених транспортних засобів, машин і механізмів є складовою частиною Єдиного державного реєстру, держателем якого є Міністерство

внутрішніх справ України.

Органи, які здійснюють відомчу реєстрацію транспортних засобів, машин і механізмів, після реєстрації (внесення змін у відомості про реєстрацію) транспортного засобу, машини або механізму невідкладно подають відомості про нього до Міністерства внутрішніх справ України для внесення їх до Єдиного державного реєстру.

Власники транспортних засобів, машин і механізмів та особи, які використовують їх на законних підставах, зобов'язані зареєструвати (перереєструвати) належні їм транспортні засоби, машини і механізми протягом десяти діб після їх придбання, одержання, митного оформлення або виникнення обставин, що потребують внесення змін до реєстраційних документів.

На транспортні засоби, машини і механізми оформляються та видаються реєстраційні документи (свідоцтво про реєстрацію або свідоцтво про зняття з обліку транспортного засобу, машини чи механізму, тимчасовий реєстраційний талон), зразки яких затверджуються Кабінетом Міністрів України, а технічні описи – органами, на які покладений обов'язок щодо проведення відомчої реєстрації, та за необхідності закріплюються номерні знаки, які відповідають вимогам стандартів.

Єдині зразки номерних знаків та вимоги до них встановлюються державними стандартами України.

Закупівля за державні кошти бланків реєстраційних документів та номерних знаків для транспортних засобів, машин і механізмів здійснюється відповідно до вимог законодавства тими органами, на які покладений обов'язок щодо проведення їх відомчої реєстрації.

На безномерні машини та механізми, самостійно сконструйовані транспортні засоби, машини та механізми, а також на транспортні засоби, машини та механізми, зареєстровані в органах, які проводять відомчу реєстрацію, ідентифікаційні номери складових частин, вузлів чи агрегатів яких пошкоджені під впливом корозії, знищені (пошкоджені) чи підроблені внаслідок незаконного заволодіння або у разі, коли проведена заміна таких складових частин після пошкодження, наносяться спеціальні індивідуальні номери чи здійснюється дублювання первинних ідентифікаційних номерів складових частин (у разі встановлення відповідності ідентифікаційного номера таким засобам) згідно з вимогами міжнародних і державних стандартів.

Трактори, самохідні шасі, самохідні сільськогосподарські, меліоративні, землерийні, дорожньо-будівельні машини, сільськогосподарська техніка, інші механізми, перегонові і спортивні транспортні засоби, великотоннажні транспортні засоби та інші технологічні транспортні засоби, тимчасово ввезені на митну територію України для власного користування більш як на два місяці, підлягають відомчій реєстрації на строк, визначений уповноваженим органом у сфері державної митної справи. Тимчасово ввезені транспортні засоби, машини і механізми не можуть бути розукомплектовані, передані у володіння або користування іншим особам. На час їх відомчої реєстрації в Україні номерні знаки та реєстраційні документи держави реєстрації (за їх наявності) здаються на зберігання в орган, який здійснював їх відомчу реєстрацію.

Стаття 34[4]. Адміністративний збір за надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України адміністративних послуг, пов'язаних з відомчою реєстрацією, перереєстрацією, зняттям з обліку тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожньо-будівельних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів

За надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України адміністративних послуг, пов'язаних з відомчою реєстрацією, перереєстрацією, зняттям з обліку тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожньо-будівельних машини, сільськогосподарської техніки, інших механізмів, справляється адміністративний збір.

Розмір адміністративного збору за надання цих послуг включає вартість адміністративної послуги та вартість бланка документа і номерного знака, якщо такі видаються.

Кошти, отримані як адміністративний збір за надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України послуг, пов'язаних з відомчою реєстрацією, перереєстрацією, зняттям з обліку тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожньо-будівельних машини, сільськогосподарської техніки, інших механізмів, спрямовуються до відповідного місцевого бюджету та спеціального фонду Державного бюджету України. До відповідного місцевого бюджету перераховується 70 відсотків вартості адміністративної послуги. До спеціального фонду Державного бюджету України перераховуються виділені із суми адміністративного збору розмір вартість бланка документа і номерного знака, якщо такі видаються, а також 30 відсотків вартості адміністративної послуги.

Адміністративний збір справляється у відповідному розмірі від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому відбулось отримання послуги, та округлюється до найближчих 10 гривень.

Адміністративний збір справляється в таких розмірах:

1) за відомчу реєстрацію (перереєстрацію зі зміною власника) тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожньо-будівельних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів – 0,55 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

2) за відомчу реєстрацію сільськогосподарської техніки, інших механізмів без видачі номерного знака – 0,4 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

3) за тимчасову відомчу реєстрацію тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожньо-будівельних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів із видачею тимчасового реєстраційного талона – 0,4 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

4) за тимчасову відомчу реєстрацію тракторів, самохідних шасі,

самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожньо-будівельних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів, ввезених під зобов'язання про зворотне вивезення – 0,55 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

5) за тимчасову відомчу реєстрацію сільськогосподарської техніки, інших механізмів, ввезених під зобов'язання про зворотне вивезення, без видачі номерного знака – 0,4 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

6) за перереєстрацію тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожньо-будівельних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів без зміни власника із заміною номерного знака – 0,55 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

7) за перереєстрацію тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожньо-будівельних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів без зміни власника та без заміни номерного знака – 0,5 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

8) за оформлення тимчасового реєстраційного талона на трактор, самохідне шасі, самохідну сільськогосподарську, меліоративну, землерийну, дорожньо-будівельну машину, сільськогосподарську техніку, інший механізм – 0,4 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

9) за зняття з обліку трактора, самохідного шасі, самохідної сільськогосподарської, меліоративної, землерийної, дорожньо-будівельної машини, сільськогосподарської техніки, іншого механізму для реалізації з видачею свідоцтва про зняття його з обліку та номерного знака для разових поїздок – 0,5 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

10) за зняття з обліку сільськогосподарської техніки, іншого механізму для реалізації з видачею свідоцтва про зняття його з обліку – 0,4 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

11) за зняття з обліку трактора, самохідного шасі, самохідної сільськогосподарської, меліоративної, землерийної, дорожньо-будівельної машини, сільськогосподарської техніки, іншого механізму у зв'язку з вивезенням його за кордон із видачею свідоцтва про зняття його з обліку та номерного знака для разових поїздок – 0,5 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

12) за зняття з обліку трактора, самохідного шасі, самохідної сільськогосподарської, меліоративної, землерийної, дорожньо-будівельної машини, сільськогосподарської техніки, іншого механізму, ввезеного під зобов'язання про зворотне вивезення, з поверненням номерного знака та реєстраційних документів держави реєстрації – 0,4 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

13) за зняття з обліку трактора, самохідного шасі, самохідної сільськогосподарської, меліоративної, землерийної, дорожньо-будівельної машини, сільськогосподарської техніки, іншого механізму у зв'язку з вибракуванням із видачею свідоцтва про зняття його з обліку – 0,3 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

14) за зняття з обліку трактора, самохідного шасі, самохідної сільськогосподарської, меліоративної, землерийної, дорожньо-будівельної машини, сільськогосподарської техніки, іншого механізму у зв'язку з вибракуванням без видачі свідоцтва про зняття його з обліку – 0,25 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

15) за оформлення висновку про можливість заміни номерних вузлів та агрегатів трактора, самохідного шасі, самохідної сільськогосподарської, меліоративної, землерийної дорожньо-будівельної машини, сільськогосподарської техніки, іншого механізму, що мають ідентифікаційні номери – 0,2 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

16) за оформлення висновку щодо можливості нанесення спеціальних індивідуальних номерів складових частин, вузлів чи агрегатів трактора, самохідного шасі, самохідної сільськогосподарської, меліоративної, землерийної дорожньо-будівельної машини, сільськогосподарської техніки, іншого механізму – 0,2 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

17) за оформлення висновку щодо можливості проведення дублювання первинних ідентифікаційних номерів складових частин, вузлів чи агрегатів трактора, самохідного шасі, самохідної сільськогосподарської, меліоративної, землерийної дорожньо-будівельної машини, сільськогосподарської техніки, іншого механізму – 0,2 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб.»;

11) у статті 52^1:

після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

«здійснення відомчої реєстрації та обліку тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, землерийних, дорожньо-будівельних і меліоративних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів і видача на них номерних знаків та відповідних реєстраційних документів; приймання іспитів для отримання посвідчення тракториста-машиніста, оформлення та видача таких посвідчень;».

У зв'язку з цим абзаци чотири – одинадцять вважати відповідно абзацами п'ятим – дванадцятим;

абзац дев'ятий викласти в такій редакції:

«ведення обліку торговельних організацій, підприємств-виробників та суб'єктів підприємницької діяльності всіх форм власності, що реалізують транспортні засоби, трактори, самохідні шасі, самохідні сільськогосподарські, дорожньо-будівельні, землерийні і меліоративні машини, сільськогосподарську техніку, інші механізми або номерні складові частини до них, видача їм у встановленому порядку бланків актів приймання-передавання транспортних засобів, тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, дорожньо-будівельних, землерийних і меліоративних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів, а також номерних знаків для

разових поїздок;»;

абзац одинадцятий викласти в такій редакції:

«установлення вимог для видачі дозволу на встановлення та використання на транспортних засобах спеціальних звукових і світлових сигнальних пристроїв синього кольору або світлових сигнальних пристроїв оранжевого кольору та видача таких дозволів (крім випадку встановлення спеціальних світлових сигнальних пристроїв оранжевого кольору на великогабаритних та великовагових транспортних засобах);»;

доповнити абзацом тринадцятим такого змісту:

«прийняття рішення щодо можливості нанесення спеціальних індивідуальних номерів або проведення дублювання первинних ідентифікаційних номерів складових частин, вузлів чи агрегатів транспортних засобів, тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, дорожньо-будівельних, землерийних і меліоративних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів з оформленням відповідних висновків.»;

12) частину першу статті 52^3 доповнити абзацом десятим такого змісту:

«наповнює та підтримує в актуальному стані базу даних, що входить до єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України, стосовно виявлених адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху.».

2. У Законі України «Про перевезення небезпечних вантажів» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 28, ст. 222 із наступними змінами):

1) у статті 6 слова «про допуск до перевезення» виключити;

2) у частині другій статті 8:

в абзаці четвертому слова «відповідного свідоцтва про допуск до перевезення небезпечного вантажу» замінити словами «свідоцтв про допущення транспортних засобів до перевезення визначених небезпечних вантажів»;

в абзаці восьмому слово «допуск» замінити словом «підготовку» та після слів «встановленого зразка» доповнити знаками та словами «(свідоцтва ДОПНВ)»;

доповнити абзацом дванадцятим такого змісту:

«мати письмово призначених одного чи декількох уповноважених з питань безпеки перевезень небезпечних вантажів (працівників, що займаються оформленням транспортних документів, контролем за відправленням,

перевезенням або прийманням небезпечних вантажів, проведенням вантажних та інших операцій, пов'язаних з перевезенням таких вантажів, які пройшли спеціальне навчання, склали відповідні іспити у територіальних органах Міністерства внутрішніх справ України та отримали свідоцтво установленого зразка).»;

3) частину першу статті 16 доповнити абзацом п'ятим та шостим такого змісту:

«перевірка транспортних засобів, які задіяні в дорожньому перевезенні небезпечних вантажів, та видача свідоцтв про допущення транспортних засобів до перевезення визначених небезпечних вантажів;

уповноваження суб'єктів господарювання на проведення перевірки цистерн, установлених на колісних транспортних засобах (автоцистерн та цистерн, що є частиною змішувально-зарядних машин).»;

4) доповнити статтею 16^1 такого змісту:

«Стаття 16^1. Адміністративний збір за надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України адміністративних послуг у сфері перевезення небезпечних вантажів

За надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України адміністративних послуг у сфері перевезення небезпечних вантажів справляється адміністративний збір.

Розмір адміністративного збору за надання цих послуг включає вартість адміністративної послуги та вартість бланка документа, якщо такий видається.

Кошти, отримані як адміністративний збір за надання територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України адміністративних послуг у сфері перевезення небезпечних вантажів, спрямовуються до відповідного місцевого бюджету та спеціального фонду Державного бюджету України. До відповідного місцевого бюджету перераховується 70 відсотків вартості адміністративної послуги. До спеціального фонду Державного бюджету України перераховується виділений із суми адміністративного збору розмір вартості бланка документа, якщо такий видається, а також 30 відсотків вартості адміністративної послуги.

Адміністративний збір справляється у відповідному розмірі від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому відбулось отримання послуги, та округлюється до найближчих 10 гривень.

Адміністративний збір справляється в таких розмірах:

1) за оформлення свідоцтва ДОПНВ про підготовку водія до перевезення небезпечних вантажів – 0,3 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

2) за оформлення свідоцтва про підготовку уповноваженого з питань безпеки перевезень небезпечних вантажів – 0,15 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

3) за оформлення нового свідоцтва про допущення транспортних засобів до перевезення небезпечних вантажів – 0,15 розміру прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб;

4) за продовження свідоцтва про допущення транспортних засобів до перевезення небезпечних вантажів – 0,1 розміру прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб;

5) за оформлення нового свідоцтва про допущення транспортних засобів до перевезення небезпечних вантажів із виїздом до місцезнаходження транспортного засобу – у розмірі 1,05 прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб;

6) за продовження свідоцтва про допущення транспортних засобів до перевезення небезпечних вантажів з виїздом до місцезнаходження транспортного засобу – у розмірі 1 прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб.

Якщо послуга, пов'язана з отриманням свідоцтва у сфері перевезення небезпечних вантажів, передбачає складання іспиту і цей іспит складається особою із другої спроби, адміністративний збір за цю послугу справляється в подвійному розмірі, якщо із третьої і більше спроби – у потрійному розмірі.».

3. Пункти 3, 5, 10, 13 частини першої статті 21 Закону України «Про систему інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 47, ст. 464; 2009 р., № 10-11, ст. 137; 2010 р., № 38, ст. 511; 2011 р., № 29, ст. 272; 2014 р., № 6-7, ст. 80, 2014 р., № 29, ст. 945) виключити.

4. У Законі України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 51, ст. 716 із наступними змінами):

1) у статті 13:

підпункт «а» пункту 2 частини першої виключити;
в абзаці другому частини третьої слова «, посвідчення водія» виключити;

2) статтю 29 виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, що випливають із цього Закону;

забезпечити перегляд та скасування нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що випливають із цього Закону.

3. Держателю Єдиного реєстру для ведення автоматизованого обліку тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, дорожньо-будівельних і меліоративних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів забезпечити передачу Міністерству внутрішніх справ України відповідної уніфікованої автоматизованої електронно-облікової системи для формування бази даних Єдиного державного реєстру Міністерства внутрішніх справ України.

III. Перехідні положення

1. Посвідчення водія, оформлені після набрання чинності цим Законом, містять безконтактний електронний носій.

2. Посвідчення водія, що були видані до дня набрання чинності цим Законом, є чинними до закінчення строку їх адміністративної дійсності та не підлягають обов'язковому обміну, крім випадків, передбачених законодавством.

3. Посвідчення водія, що були видані до набрання чинності цим Законом, підтверджують право на керування транспортними засобами та можуть бути обміняні на категорії в такому співвідношенні:

посвідчення водія, видані для категорії A, підтверджують право на керування транспортними засобами категорій AM, A1, A2, A;

посвідчення водія, видані для категорії A1, підтверджують право на керування транспортними засобами категорій AM, A1;

посвідчення водія, видані для категорії B, підтверджують право на керування транспортними засобами категорій B1, B;

посвідчення водія, видані для категорії C, підтверджують право на керування транспортними засобами категорій C1, C;

посвідчення водія, видані для категорії D, підтверджують право на керування транспортними засобами категорій D1, D;

посвідчення водія, видані для категорій B і E, підтверджують право на керування транспортними засобами категорії BE;

посвідчення водія, видані для категорій C і E, підтверджують право на керування транспортними засобами категорій C1E, CE;

посвідчення водія, видані для категорій D і E, підтверджують право на керування транспортними засобами категорій D1E, DE;

посвідчення водія, видані для категорії T (трамвай, тролейбус), підтверджують право на керування транспортними засобами категорій Tm (трамвай) та Tb (тролейбус) відповідно.

4. Посвідчення водія з розпізнавальним знаком «SU» (СРСР) та посвідчення тракториста-машиніста, видані в республіках колишнього Союзу РСР вважаються посвідченнями іноземної держави.

5. До приведення законодавства України у відповідність із цим Законом акти законодавства застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.
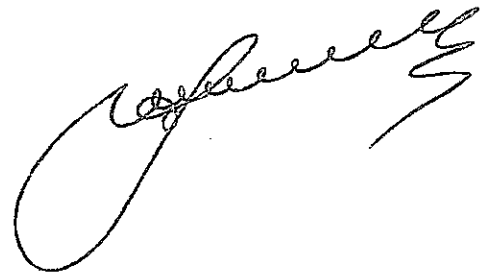
Голова
Верховної Ради України